

forudsat at revalideringen ikke kan betragtes som afbrudt og betingelsen for at anvende § 7 derfor i øvrigt må anses for opfyldt.

d. Der må her sondres imellem hjælp til supplerung af arbejds løn i *optrænings- eller oplæringsperioden* og *permanente tilskud* til lønnen til erhvervshæmmede, der efter afsluttet optræning eller oplæring ikke kan præstere en normal arbejdsydelse.

Hjælp til supplerung af arbejds løn i en optrænings- eller oplæringsperiode vil kunne ydes efter reglerne i forslaget § 7, jfr. også besvarelsen under a.

I gennem de foreslåede regler i § 10 om støtte til beskyttet beskæftigelse vil der kunne ydes et permanent tilskud til arbejds løn til erhvervshæmmede, der ikke er konkurrencedygtige på det almindelige arbejdsmarked, men denne støtte forudsættes ydet i form af et tilskud til den pågældende institution eller virksomhed, ikke i form af individuel hjælp til den enkelte erhvervshæmmede.

Lovforslaget indeholder derimod ikke regler, der kan afgive hjemmel til ydelse af permanente løntilskud på det almindelige arbejdsmarked. En sådan ordning rummer en række særlige problemer, bl. a. vedrørende forholdet til arbejdsmarkedets parter og dets organisationer.

Ad spørgsmål 23.

De sociale udvalg har ikke hidtil haft bemyndigelse til at træffe afgørelser i henhold til de til forslaget § 6 svarende bestemmelser om hjælp til uddannelse m. v. i folkeforsikringsloven § 60.

Derimod har de sociale udvalg alene kompetencen med hensyn til ydelse af hjælp til oplæring m. v. efter forsorgsloven § 30, stk. 2, der særlig tager sigte på personer, som ikke er invalideforsikrede, eller som er erhvervshæmmede af andre årsager end fysiske eller psykiske lidelser. Herom er der givet nærmere vejledning i afsnit B i socialministeriets cirkulære af 26. juli 1956 om kontaktudvalg til samordning af foranstaltninger for erhvervshæmmede samt om hjælp til oplæring. Det nævnte afsnit er sålydende:

„I forbindelse med gennemførelsen af den under A omtalte lov (samordningsloven) er der ved den i indledningen nævnte lov nr. 129 af 25. maj 1956 gennemført en ændring

af forsorgslovens § 30, stk. 2, hvorefter der i tilfælde, hvor en væsentlig og ikke blot forbigående begrænsning i en persons erhvervsevne eller mulighed for at opnå erhverv må befrygtes at ville indtræde, eller hvor en allerede indtrådt begrænsning i erhvervsevnen skønnes at kunne bedres betydeligt, og hvor forholdene i øvrigt taler derfor, kan ydes hjælp til anskaffelse af arbejdsmaskiner og — i særlige tilfælde — hjælp til oplæring eller anden uddannelse, iværksættelse af selvstændig virksomhed eller anden hjælp til opnåelse af beskæftigelse. I forbindelse med hjælp til oplæring eller anden uddannelse vil der endvidere eventuelt kunne ydes hjælp til underhold i overensstemmelse med de i § 297 indeholdte regler.

Efter hidtidig lovgivning har der ud over beskæftigelseslovgivningen kun været hjemmel til at yde en effektiv hjælp til oplæring m. v. til personer, der falder ind under forsorgslovens bestemmelser om særforsorg eller hjælp til enlige mødre med børn under 18 år, eller som kan hjælpes i medfør af de i folkeforsikringslovens § 60 indeholdte regler om støtte af invalideforsikringsfondens midler.

Ved den nu skete ændring af forsorgslovens § 30 er der imidlertid tilvejebragt hjemmel til i trangtilfælde at hjælpe personer, der ikke omfattes af de forannævnte bestemmelser, således personer, der ikke har kunnet optages i invalideforsikringen, eller som er slettet af forsikringen, eller personer, hvis erhvervsbegrænsning skyldes sociale årsager, herunder personer, der er slået ud af deres erhverv i en alder, i hvilken omplacering på arbejdsmarkedet volder særlige vanskeligheder. Som andre situationer, i hvilke hjælp til uddannelse m. v. kan være påkrævet, kan nævnes tilfælde, hvor personer, der gennem længere tid har modtaget offentlig understøttelse, har mistet muligheden for at gøre sig gældende på arbejdsmarkedet, herunder også sådanne enligstillede kvinder, som ikke er omfattet af bestemmelsen i forsorgslovens § 282, stk. 6, om uddannelseshjælp til enlige mødre.

Hjælp til oplæring eller anden uddannelse vil også kunne ydes indirekte, f. eks. ved, at kommunen deltager i driftsudgifterne ved etablerede uddannelses- og oplæringsforanstaltninger, således at en forholdsmæssig del